

ХИЉАДУ ЗАНАТА СРПСКОГ СЕЉАКА

Сељак је ратар
док земљу оре,
ливаду коси
у свилено вече,
сељак је воћар
кад шљиве сади
и казаницја
док ракију пече.

Сељак је сточар
на мокром катуњу
у неком зеленом
планинском куту,
сељак је баштован
док цвеће бере
и гази по њему
росу разасуту.

Сељак је винар
с грожђем од сунца,
вешти калемар

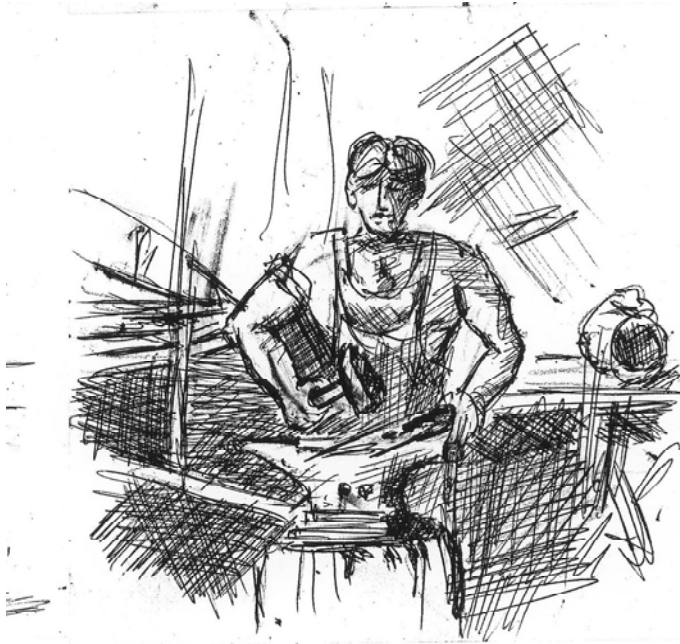
раскошних чокота,
сељак је певач
и композитор
у својој песми
без писаних нота.

Сељак је дрвосеча
зими у шуми
док дрво пуца
од секире љуте,
сељак је тесар
док грађу кроји
и деље греде
напрснуте.

Сељак је зидар
за кућу сиромаша,
молер и фарбар
зидова бели',
сељак је столар
док старој клупи
у трулој дасци
ране зацели.

Сељак је лекар,
сељак је видар,
травма лечи,
рукама баје,

сељак је смирени
апотекар
док тајне мелеме
болеснику даје.

Сељак је песник
роднога краја,
сликар природе
и грана увели’,

сељак је глумац
док своју децу
у зимској ноћи
причом весели.

Сељак је свештеник
о крсној слави
док славски колач
обредом сече,
сељак је црквењак
кад лети звони,
црквеним звонима
да грађ пресече.

Сељак је адвокат
док брани своје,
судија правични
док комшије мири,
сељак је филозоф
јер слуша људе
и зна у сваку
душу да завири.

Сељак је војник
отаџбине своје,
официр поносни
док кораца лете,
сељак је борац,

сељак је ратник,
сељак је редов
сваке веће чете.

Сељак је Сизиф,
мученик вечни
и све што ради
вредно је злата
у бистрој памети
живот га учи
зато и познаје
хиљаду заната.